

(המשך מעמוד 17)

הביא כל עדים שהעידו כי ראו את הדין שניים במעשה ניאוף. אולם די היה בכך שבשלב מסוים של הגירושין טען יהודי דת כי היא רוצה להתגרש משום שהיא אוהבת גבר אחר, כדי שהרבנים יכניסו לתעודת הגירושין שלה את ההגבלה: אסורה לבעלה ובאם תרצה להינשא ליהושע ברמלי טעון הדבר בירור בית-דין. כאשר ביקשה יהודית מבית-הדין הרבני ברחובות להתיר לה להינשא ליהושע ברמלי, נדחתה בקשתה.

כדי לדעת מה גרשם בתעודת הגירושין של רחל רבינוביץ, יש צורך לעיין ב"תיק הגירושין שלה שהוא חסוי בבית-הדין הרבני ורק הרבנים יכולים לדעת אם היא נאסרה בו לנשואין לבעלה לשעבר ולבועלה. רחל כורם עצמה, כאשר נשאלה בעבר בדבר האפשרות הנשואיה לדיין אינם אפשריים בשל הגבלה זו הרשומה בתיק האישות שלה. הכחישה זאת בכל תוקף. היא היתה אף מוכנה להירשע כי שמו של דיין לא נזכר כלל בתיק.

אולם מבחינת ההלכה זהו פרט טכני בלבד. שכן סיפור יחסיה האינטימיים של רחל רבינוביץ עם משה דיין, בתקופה בה היתה נשואה עדיין לפנחס רבינוביץ, הוא מן המודעות. אם עד לגירושיו דיין הוא היה בבחינת ממונה בלבד, הרי באה רות דיין אחרי גירושה משה, ובסיפורה אולי, פירטה את הסיפור כולו, אם כי מבלי לאזכר את שמה של רחל.

אילו היה מצב מעין זה מתחולל בחייה של אזרחית רגילה, קל לתאר אילו מיכ"ש שולים ואילו קשיים היו הרבנים מעריי מים ברכה אל הנשואיו. פרשות פחות חמורות מבחינה הלכתית, הגובלות בקוצו של יוד, גרמו כבר לטרבנות ולהתעקשות מצד הרבנות במימדים שהביאו טרגדיה על הרבה זוגות. ופרשת הממורים היא אחת העדויות לכך.

עיסקה עם גורן

בימים בהם הסעירה פרשת הממורים את המדינה, נפוצו במחנה הדתי שמועות על עיסקה שנעשתה כביכול בין הרב שלמה גורן לבין ממשלת-ישראל. בתי וכוז של משה דיין. לפי אחת הגירסות הובטחה בחירתו של גורן כרב ראשי (ומן קצב אחרי שערך את גירושיהם של רות ומשה דיין) אחרי שתתחייב לפסוק הלכה ולפתור את בעיית הממורים. במחנה הדתי הקיצוני, במיוחד בחוגי אגודת ישראל ויריביו של הרב גורן, נפוצו אז השמועות כי גורן התחייב גם להתיר את נשואיו אי דיין לרהל כורם למרות שהוא אסור רה עליו.

מידת הסבירות של שמועות אלה אינה משנה דבר. מה חשוב הוא שעצם ה"אפשרות" שהוגים דתיים ניסו לערער על כשרות נשואיו של משה דיין אם תפורסם הודעה עליהם מראש, היא שהפחידה את משה דיין ויועציו. דחפה אותם לעריכת חתונה סודית. זוהי גם הסיבה שהרב גורן, לשעבר הרב הראשי בצה"ל ואיש אמון של דיין, עשה הכל כדי לנער את חוצנו מנשואיו של דיין ולהבהיר ברבים שאין לו כל חלק בעריכתם.

הרב הראשי לצה"ל, מרדכי פירון, היה מוכן לקחת על עצמו את עקיפת תקנות הרבנות ועריכת נשואי דיין, מבחינה הלכתית ומישפטית ברור שהנשואין תופסים, כיוון שהרב פירון מורשה לערוך נשואין, אולם בעובדה שהרב הצבאי עורך נשואין אין לאדם שאינו חייל צה"ל, והוא הממונה עליו כשר-הביטחון, יש משום פגם אסתטי.

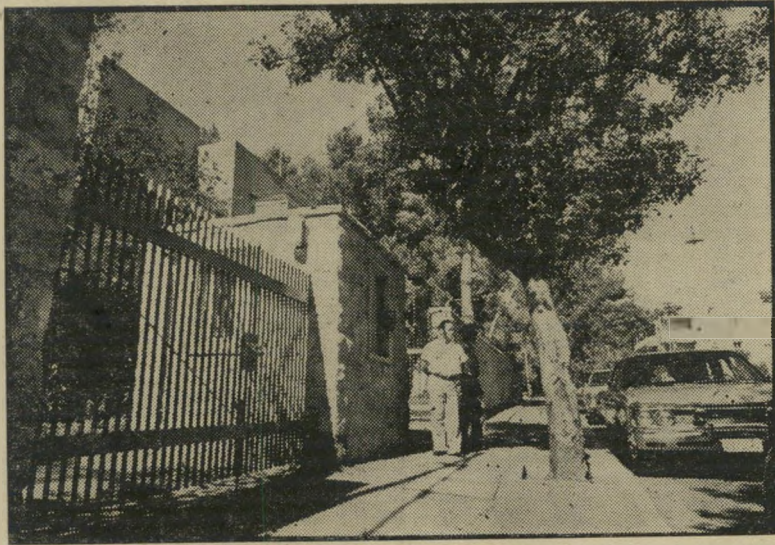
אבל כך הצליח משה דיין למנוע את הפיכת נשואיו לנקודת מחלוקת דתית, ולהיחלץ מאימת תקנות ימי-הביניים של הכפייה הדתית. בצורה זו נשאר סיפור נשואיו לרהל סיפור רומנטי נוגע-ללב, על אהבה בלתי אפשרית שבסופה מצאו האוהבים סוף כל סוף את אושרם זה בחיי קה של זו באישור המימסד הדתי.

ברם, כמה חבל שאושר מעין זה נופל בחלקו של משה דיין בלבד ונמנע מעשר רוח זוגות שחוקי הכפייה הדתית ממררים את חייהם. דווקא האיש, שאולי יותר מכל שר חילוני אחר מסייע להשליט את ה"כפייה הדתית בישראל, דווקא האיש ש"הוא בן-בריתם של החוגים הדתיים אבירי הכפייה הדתית, דווקא הוא מוציא את עצמו מכלל התקנות וההלכות הדתיות שהוא עצמו במו ידי. מסייע לאכזף אורחם על שאר בני העם היהודי בישראל.

הכל סודי במדינה - אפילו תאונה בחצר של גולדה

הנהג של גולדה פגע בשוטר שלה

העולמה הזה: "אני עצמי בדקתי את הפרטים של נוי. אני מכיר אותו היטב. אני יודע שהוא עבד לפני כן כמה שנים כנהג במקום אחר. מה אתה חושב, שאם לא היה נהוג טוב — הייתי שותף? הרי זה היה מסכן גם את החיים שלי ושל חברי. ואשר לשאלה שלך שהוא התקבל בגלל פרוטקציה — אני לא מאמין בזה". שאלת הפרוטקציה עלתה בהקשר לעובד דה שאברהם נוי הוא אחיינו של אורי חלפון, אחראי תחבורה ומשך במשרד-התחן. חלפון, המכיר את גולדה עוד מהימים

שערי-ביתה של ראש-הממשלה, שמאחוריו עמד הרמן, כאשר ניגש לפותחו. נוי, שנהג במכוניתה של ראש-הממשלה (הנראית חונה ליד המידרכה) נהג ב"רברס" לשער, פגע בו, והשער פגע בהרמן.

מקום התאונה

מקרה ראשון — עובדה חמורה מאין כמוה זה באדם המוביל את ראש-הממשלה.

● השנייה: סימן-השאלה שהתעורר בדבר כשירותו של נוי לשמש כנהג בתפקיד עדין זה — בעקבות חוסר-הבהירות באשר לצורת קבלתו את התפקיד.

● השלישית — נסיגנות ההשתקה והטיטוש שהופעלו בעקבות התאונה, ושיח הטילו חשך על כל העניין.

אברהם נוי הוא צעיר בן 27, המחזיק ברשיון-נהיגה למכונית שבע שנים בלבד. אמנם רשיון-הנהיגה שלו, מס. 28981, הוצא לפני עשר שנים, כאשר נוי היה בן 16 וחצי — אלא שהיה זה רשיון לקטנוע. לפני שלוש שנים, הוציא נוי רשיון למשאית.

התאונה שבה נפצע הרמן לא היתה הראשונה שאירעה לנוי. לפני זמן מה קרתה לו תאונה אחרת, כשהנהג במכונית אסקורט. אלא שבאותה תאונה לא היו נפגעי עים, ומשום כך לא נרשם הדבר במשטרה. האם רקע כזה מצדיק העסקתו של צעיר בתפקיד נהג ראש-הממשלה?

השיב נוי עצמו: "אינני מוכן להגיב. אם אקבל את רשות ה"מישרד — אענה".

הגיב האחראי על חורליית אנשי-הביטחון ה"שומרת על ראשה" וממשלה, לשאלת כתב

"ש לפק אתו מיד! הוא מסכן את חיי ראש-הממשלה!"

לא היה זה סוכן-אויב חשאי, או יריב פוליטי, שעליו נאמרו מילים חמורות אלה. האיש שסילוקו נדרש כה בדחיפות, היה לא אחר מאשר אחד מצוות נהגייה הא"י שיים של גולדה מאיר — אברהם נוי. והאיש שדרש את סילוקו, היה לא אחר מאשר חבר אחר בצוות — שמואל מאראצי. מאראצי, נהגה הוותיק והמבוגר של ראש-הממשלה, השמיע את טענותו החמורה נגד נוי הצעיר והירוק, לאחר תאונת-הדרכים האחרונה שגרם נוי, ואשר בה נפצע שוטר משומרי-מעון ראש-הממשלה. היה זה כאשר מאראצי ביקר אצל השוטר פגעו. שהמילים נפלטו מפיו: "אב"ר הם נוי הוא נהג לא זהיר. אסור להרשות לו להסיע את ראש-הממשלה."

השער

נזקק עלי"

כאשר סיפר השבוע נתן הרמן, השוטר הפצוע, את הדברים האלה, שכב עדיין במיטתו, בביתו ברחוב הרל"פ בירושלים, לשם הועבר לאחר ששוחרר מבית-החולים שערי-צדק, מתי יקום מימיטתו — קשה עדיין לדעת. קיימים חשישות רציניים, כי הרב-סמל בן ה-64 יסיים, עקב פציעה זו, את 25 שנות שירותו במשטרת-ישראל.

לכאורה, נפל הרמן קורבן לתאונה שיגרתי. סיפור הוא על נסיבותיה:

"הייתי בתפקיד במשמרת, בביתה של ראש-הממשלה. השעה היתה קרוב לחצות, ב-9.6.73. ראש-הממשלה הגיעה במכוניתה, שהיתה נהוגה עליידי נוי, מסביב עמדו המון צלמים ועיתונאים, וקהל רב. זה היה יום קבלת-הפנים ליו"ל בראנד. ראש-הממשלה יצאה מהמכונית, ואני התקרבת אל השער כדי לפתוח אותו. פתאום הרגשתי דחיפה חזקה, והשער כי אילו נורק עלי נפלתי.

"מה קרה? כפי שסיפרו לי החברים שלי למשמרת, שעמדו על ידי, התחיל אברהם נוי לנסוע רברס, אחרי ראש-הממשלה ירדה מהמכונית, מבלי להסתכל לאחור. "בבית-החולים קבעו שנשבר לי הירך". עד כאן, נראתה התאונה כשיגרתית, תוצאת רשלנות פשוטה.

מה שהפך את הפרשה לבלתי-שיגרתית, זרק עליה אור מיוחד, היו 3 עובדות: ● האחת: סימונים המצביעים על-כך ש"חוסר-הזהירות של אברהם נוי לא היה

הנהג גרם להרמן שבר בירכו — פגיעה שבגילו של הרמן יכולה להיזקק לחודשים ארוכים כדי להחלים. נוי, הנהג שפגע בו, ביקר אצלי בבית-החולים והביא לי בונבונייה" סיפור השוטר, ראש-הממשלה.

השוטר שנפגע

רבי-סמל נתן הרמן, 64, שוכב בביתה, לאחר ששוחרר מ"בית-החולים בעיקבות פציעתו עליידי נהגה של ראש-הממשלה.